

Част от арменските семейства отсядат временно в града и впоследствие го напускат, така че арменците през следващите години до 1938 г. са между 200 и 250 човека.

Новозагорският полицейски началник в споменатото донесение от 1938 г. съобщава, че инородното население в околията в по-компактните си маси се намира в града и от него най-много са арменците и турците. Същата година в града се получават 15 арменски вестници.

Сред арменците има известни търговци, собственици на мелници, занаятчии, работници, а сладкарите им се помнят като ненадминати майстори. През последното десетилетие до Втората световна война в регистрите са отразени случаи на смесени бракове с българи, което показва взаимно приемане и приобщаване на арменците към новата среда.

Еврейско заселване в Нова Загора е документирано от писмо с дата 28 август 1879 г., подписано от вече настанили се в града евреи и публикувано във в. „Марица“. В него се коментира доколко местната власт е с негативни нагласи към новодошлите заселници. Изразява се мнението, че не градската управа е виновна за жилищните проблеми на евреите и че тези проблеми са общи, защото след войната и „градските жители, както българи, така и турци, живеят под стрехите“ (в. „Марица“ 1879).

През 1883 г. евреите в Нова Загора са 92-ма човека, през 1887 г. – 185, шест години по-късно, през 1892 г., са 221. Данните от 1920 г. показват намаляване на броя им на 152-ма, още по-малко – 95 – са през 1934 г. В избирателни списъци от 1936 г. фигурират имената на 45 избиратели с еврейски произход, навършили 21 години - 25 мъже и 20 жени (Избирателни списъци 1936), или броят на новозагорските жители с еврейски произход е с тенденция да намалява в резултат на движението им към по-големи градове.

Повечето евреи се прехранват с наемен труд, но сред тях има и известни търговци. Техни представители са активни в обществено-политическия живот. Известен е Яко Несим, който е сред учредителите на социалдемократическата партия (т.с.) в града, а също и Буко Коен - кмет на Новозагорската комуна през 1920 г.

Единични случаи на заселване в града на руснаци има непосредствено след войната от 1877/1878 г. Никола Койчев пише, че някои от тях „харесали Нова Загора, останали тук и се задомили“ (Койчев 1997, 240). През 1900 г. са регистрирани трима граждани с руски произход. По-късно - 1920 г. - 1922/3 г., в града отсядат офицери и войници от армията на Врангел (в. „Трибуна“ 1920). Част от тях остават за постоянно в Нова Загора, впоследствие приемат